

عنوان مقاله:

مقایسه محتوای برنامه درسی رئالیسم و رئالیسم اسلامی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در مدیریت، اقتصاد و علوم انسانی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مجتبی طیب طاهر - شرکت توزیع نیروی برق اهواز

طاهر بهمنی - گروه آموزش ابتدایی، واحد بهبهان، دانشگاه آزاد اسلامی، بهبهان، ایران

هادی شریف زاده - شرکت توزیع نیروی برق اهواز

خلاصه مقاله:

رئالیسم برای اشیای مستقل از ذهن و فکر ما واقعیت قابل است. رئالیستها، اشیاء را آنچنان که هست، قبول دارند و از تعبیر و تفسیر جهان خارج طبق تجربه های شخصی خودداری میکنند. در این تئوری، محتوای برنامه درسی باید برآورنده ی نیازهای گوناگون فردی و اجتماعی باشد. موضوع های علمی و فنی از اهمیت فراوانی برخوردار است و یافتن بینش علمی و شناخت پدیده های هستی از نظر علمی و در نتیجه، به کارگیری روشهای علمی، به ویژه پژوهش و فعالیتهای فردی شاگردان، دارای اهمیت بسیاری است. رئالیسم اسلامی شاخه ای از رئالیسم محسوب می شود که جهت الهی دارد و به تمام عوامل مؤثر در اندیشه، رفتار، جسم و روح انسان توجه دارد. هدف تربیت اسلامی تحقق بخشیدن به استعداد های بالقوه و متوازن و متعادل بار آوردن انسان است، که بتواند متخلق به اخلاق الهی و انبیا و اولیاء الهی شود. بنابراین شناخت استعدادهای انسان به عنوان مقدمه تربیت و هدایت هر یک از شاگردان به رشته ای از علم یا فن که با استعداد، علایق و رغبت های او هماهنگی داشته باشد به عنوان یک ضرورت مورد تاکید قرار می گیرد. در برنامه درسی رئالیسم اسلامی این تعالیم روح اخلاص، ایمان و رها کردن انگیزه های مادی و نفسانی بر همه چیز حاکم است و فقط رضای الهی مد نظر قرار دارد، زیرا غایت تربیت نیل به قرب الهی است

کلمات کلیدی:

رئالیسم، محتوا، برنامه درسی، رئالیسم اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/493851>

